

Gjendomme eller flere og ikke kan faa dem ublejede paa en passende Maade. Der kunde da være Anledning for Ministeren til at sige: Jeg vil ikke indlade mig paa at sanktionere en Prolongation, for vi maa have anstillet en Underjøgelse om, hvad I eje og hvad I ikke eje, og se, om Reserverfondet har den rigtige Størrelse.

Jeg skal altsaa fremdeles tillade mig at anbefale de af Flertallet stillede Vædringsforslag og fraraade det høje Ting at vedtage de andre.

Rassen: Det forekommer mig, at det ærede Flertal i Udvalget har set vel lidt paa, at Lovforslaget burde affattes paa en saadan Maade, at det kunde blive brugeligt for de allerede bestaaende Kreditforeninger. Hele Flertallets Forslag bærer Præget af at skulle være et Forslag til en hel ny Kreditforening. Jeg tror, at naar man vil gennemtænke Sagen lidt nærmere, vil man blive klar over, at det ikke forholder sig saaledes, som den højtærede Ordfører udtalte, at det skulde være Repræsentantskabet alene, som vilde være en Hindring for Forslagets Gennemførelse. Jeg haaber nu, at Forslaget i den af Flertallet foreslaede Form aldrig bliver til Lov, men derimod kunde snarere et Forslag, der omtrent svarer til Regeringens, være hensigtsmæssigt. Saa nøje kender jeg Forholdeneovre i Sylland, at jeg kan forsikre om, at et Forslag i den af Flertallet foreslaede Form nok maasse kunde blive vedtaget af Repræsentantskabet, men det vilde aldrig blive vedtaget af Interessenterne. Det bliver det ommeffe Punkt, naar man skal til at forhandle med Interessenterne derom. Saa, den ærede Ordfører ler deraf, men jeg kender mine Folk lige saa godt, som det ærede Medlem kender sine. Jeg bellæger, at Flertallet har stillet sig saaledes, thi Tanken i Lovforslaget er god, og hvad der kan gøres for at fremme Kreditforholdene, bør ogsaa gøres, men man maa dog give Forslaget en saadan Form, at det kan blive Mulighed for at føre det ud i Livet. Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale sig om Flertallets Vædringsforslag under Nr. 6 og Nr. 7 paa samme Maade som jeg. Jeg tror, at disse Forslag i Praksis ville vise sig ubrugelige, og jeg vil aldrig give dem min Stemme. Skulle saadanne Forslag kunne føres igennem, maa de modificeres saaledes, at vi kunne tænke os, at Kreditforeningerne ville acceptere dem. Et æret Medlem af Udvalget (Ablefeldt-Saurvig) mener, at det hele beror paa Taksationsforretningerne, og det er naturligvis ogsaa saaledes, at hvis vi kunde faa Taksationerne foretagne paa en aldeles paalidelig

Maade og aldeles overensstemmende med en Gjendoms virkelig Værdi, behøvedes der ikke mere. Der behøvedes hverken Repræsentanter eller Direktion, havde jeg nær sagt, men det er i hvert Fald en Rædsgering, at det er heri, hele Vænsfeligheden bestaar. Det blev ogsaa erkendt i 1869, da Loven om Taksation for Anbrinaelsen af umyndiges Midler behandledes i Rigsdagen. Det blev da udtalt, at naar vi blot fik denne Lov og faste Regler for Taksationsmændene, skulde vi nok faa solide Taksationer. Jeg har været Repræsentant i adskillige Aar i en Kreditforening og har haft Vejligbed til at se mange Taksationsforretninger, men jeg har dog aldrig set saa gale Taksationer blandt de af Kreditforeningen anstillede som de, der ere anstillede i Henhold til Lov 19de Marts 1869, og disse Taksationsmænd ere dog ikke i nogen Maade afhængige af Vælgere, thi deres Vælgere paa Landet ere Amtsraadene. Ovre i Sylland have vi arbejdet med Taksationsmænd, valgte af Repræsentantskabet, men vi havde sandelig ikke en Smule bedre Taksationsforretninger derfor. Jeg har haft Vejligbed til at se Taksationsforretninger foretagne af Taksationsmænd, der vare valgte paa forfællig Maade. Vi havde det, som sagt, i en lang Mæræffe i den jydffe Kreditforening saaledes, at Repræsentantskabet valgte Taksationsmændene, men det blev saa senere forandret, og man gik over til at lade Taksationsmændene vælge paa anden Maade — men jeg har, saa vidt jeg kan skønne, ikke set nogen Forandring i den Henseende til det værre. Udvalgets Flertal har, som det fremgaar af Betænkningen, stølet saa meget paa, at man ved at lade Bestyrrelserne vælge Taksationsmændene skulde komme til virkelig fornuftige Taksationer; men det tror jeg ikke. Der er en anden Maade, hvorpaa man kunde bøde noget paa Taksationerne, og det er den, at det udtryffeligt blev bestemt, at Taksationerne ogsaa skulde omfatte Inventar og Besætning. Det er nemlig nu en Ulempe, at Taksationerne sættes saa laub paa faste Gjendomme, medens disse i øvrigt altid i Sylland sælges og værdsættes med Indbefættelse af Besætning og Inventar. Det gør Folk mismodige, og det kunne de ikke forstaa, navnlig da der ogsaa findes Kreditforeninger, der baade før og efter Loven af 19de Marts 1869 have taget Besætning og Inventar med ved Taksationen af de faste Gjendomme. Derfor mener jeg, at det vil være heldigt, at det udtryffeligt bliver bestemt, at Taksationerne skulle indbefatte Besætning og Inventar. Forretningen indeholder da Dphlysning om Værd-